

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.684 van 14 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANSTEENHUYSE, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 juli 2007, verklaart er zich op 19 juli 2007 vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 14 augustus 2008, verstuurd op 19 augustus 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, tot de Pashtun-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Aqcha in de provincie Jawzjan. U had een slechte relatie met (M.), een gewezen Taliban-strijder die een zekere machtspositie had in het dorp, omdat u hem niet wou gehoorzamen. Soms stuurde hij familieleden om ruzie te zoeken met u. U ging daar niet op in omdat

u wist dat hij dan ook zou opdagen. Een maand voor uw vertrek uit Afghanistan kreeg u ruzie met zijn broer omdat, toen het uw beurt was voor de irrigatie van de gronden, hij het water wou. (M.) kwam er ook bij en met hem kreeg u ook ruzie. Hij trok zijn pistool en dreigde er mee u dood te schieten. Omstanders haalden jullie uit elkaar. Op een nacht werd hij met een mes doodgestoken. Zijn lijk werd in jullie waterput gedumpt. Op een gegeven moment zei uw moeder dat (M.) gedood was en dat u de dader zou zijn. Ze raadde u aan om jullie waterput te bekijken, die ligt immers langs een weg die hij regelmatig nam. U vond zijn lijk. Zijn broers vertelden aan uw vriend (H.), een winkelier, dat ze u in de nabije toekomst zouden doden. Zij en hun vader beschuldigden u er van de dader te zijn. U sprak de dorpsoudste aan over de kwestie. De dorpsoudste kon niets voor u doen omdat de broers nog niets hadden ondernomen. Omdat de dorpsoudste niets voor u kon doen, wist u zeker dat het districtshoofd u ook niet kon helpen. U besloot Afghanistan te verlaten. U reisde via Pakistan, Iran en Turkije naar Griekenland waar u twee maanden verbleef. Vervolgens reisde u door naar Italië waar u een week verbleef. Via Frankrijk reisde u verder met de trein naar België. U arriveerde in België op 19/07/2007. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw "taskara" neer."

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - verzoekers asielmotief, namelijk zijn vrees om gedood te worden door de familie van M. omdat ze hem beschuldigen van M.'s dood, is gemeenrechtelijk van aard en ressorteert zodoende niet onder de Conventie van Genève;
 - verzoeker kon de valse beschuldiging aan zijn adres en de doodsbedreigingen onvoldoende aannemelijk maken waardoor verzoekers situatie niet valt onder een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 b) van de Vreemdelingenwet;
 - actueel bestaat er voor burgers die afkomstig zijn van district Aqcha in het noorden van Afghanistan geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending van de materiële motiveringsplicht aan.
- 2.1.2. Verzoeker is het niet eens met de argumentatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker herhaalt zijn verklaring in verband met zijn vrees om gedood te worden door de familie van M. omdat hij door hen beschuldigd wordt van zijn dood. Waar de bestreden beslissing meent dat dit een probleem van gemeenrechtelijke aard is, werpt verzoeker op dat hij getracht heeft bescherming te zoeken bij de dorpsoudste, wat vergelijkbaar is met een "politieke instantie", maar dat deze geen hulp kon bieden en dat hij onmogelijk bescherming kan genieten van de autoriteiten van zijn thuisland. Over de persoon M., geeft verzoeker te kennen dat dit een zeer machtig persoon is, ook omdat hij beschermd wordt door

machtige vrienden die in de regering zitten, waardoor hij een soort van onschendbaar figuur werd.

- 2.1.3. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, tot het stellen dat verzoeker geen bescherming zou verkrijgen en tot algemene beweringen, zoals dat M. een zeer machtig persoon is omdat hij onder meer beschermd wordt door vrienden die in de regering zitten, die echter geen feitelijke grondslag vinden in het gehoorverslag en waarvoor verzoeker geen objectieve elementen aanbrengt. Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in de vaststelling van de bestreden beslissing dat de door verzoeker aangebrachte problemen geen verband houden met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie te weerleggen, noch ontkracht verzoeker op afdoende wijze de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker aangehaalde feiten gezien verzoeker aangaande M. en diens machtspositie een zeer beperkte kennis aan de dag legde. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.
4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (HATHAWAY, J.C., *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). In casu werd vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde problemen, namelijk het feit dat hij vreest gedood te worden door de familie van M., gemeenrechtelijk van aard is en geen verband houdt met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Nergens uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft omwille van zijn ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of omdat hij tot een welbepaalde sociale groep zou behoren. Bovendien werd vastgesteld dat verzoeker zich voor zijn vrees enkel en alleen baseert op geruchten in het dorp en dat hij de valse beschuldigingen van moord en de bedreigingen aan zijn adres niet aannemelijk kon maken gezien verzoeker met betrekking tot M. en tot diens machtspositie bijzondere vage verklaringen heeft afgelegd. Tenslotte werd er op gewezen dat verzoeker na zijn vertrek uit Afghanistan twee maanden in Athene en vervolgens één week in Rome heeft verbleven zonder echter in Griekenland of Italië asiel te hebben aangevraagd, wat de ernst van de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten grondig ondermijnt.
5. Uit het geheel van bovenvermelde elementen die steun vinden in het administratieve dossier, niet op aanvaardbare wijze weerlegd door de verzoekende partij, kon de Commissaris-generaal op redelijke en afdoende wijze met draagkrachtige motieven en verwijzend naar de juiste rechtsgrond, besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4 §2 b) van de Vreemdelingenwet.
6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch een ernstig risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

K. VERHEYDEN.

A. VAN ISACKER.